

Tale ved studenterrådets 100 årsdag, 19. april 2012. Af Ralf Hemmingsen

Det talte ord gælder

Da jeg sad med invitationen til fejringen af Studenterrådets 100 årsdag – slog det mig: Kunne det have været Titanics forlis et par dage inden – nemlig 14. april 1912, der havde fungeret som et *wake up call* for datidens studenter. Hvis et synkefrit skib, med vandtætte skotter kan gå under på sin jomfrurejse – hvad så med et mere end 400 år gammelt universitet, som har mistet det meste af sin ejendom og må leve af hvad det til enhver tid siddende folketingsflertal måtte levne! De må have tænkt: Vi må gøre noget!

Det kaldte naturligvis på et opslag i vores 14 bind store universitetshistorie. Og her fremgår en noget mindre dramatisk beskrivelse af et forhandlingsforløb mellem den såkaldte lærergruppe og de ikke officielt indlejrede studentergrupperinger. Forhandlingerne endte som bekendt lykkeligt. Men universitetslærernes meninger om rådgivende studenterråd var noget differentierede: Rets- og statsvidenskab udtalte sig decideret positivt. Men Det filosofiske Fakultet kunne kun svinge sig op til, at det ikke - og jeg citerer: "så nogen fare". Naturvidenskab mente at - "det kunne være nyttigt" - at tage studenterne med på råd.

Derimod var meddelelsen fra det lægevidenskabelige fakultet, som havde en rimelig organiseret undervisning – at det følte ikke "nogen trang" – og teologi stillede sine medlemmer frit i spørgsmålet. Altså intet drama. Men spørgsmålet syntes til gengæld rejst af behovet at gøre noget for de studerende: Dialog om udformning af studie- og læseplaner og om tidssvarende studie- og lokaleforhold. Altså temaer, som udspandt sig dels internt på universitetet mellem lærere og studenter – og dels i forholdet til de bevillende myndigheder!

Et dobbelt fokus som Studenterrådet har videreført til i dag: Altså et vågent øje på rektorat, dekaner og studieledere – og et øje på den til enhver tid siddende regering og ressortminister. Det indadrettede fokus har – hvis jeg skal komme med helt aktuelle eksempler – vist sig i Jeres engagement i formuleringen af KU strategi 2016, Projektet den Gode Uddannelse, spørgsmålet om minimumstimetal og fakultetsfusionerne. Det udadrettede blik mod slotsholmen retter I dels mod hvad finanslovene siger om uddannelsesbevillingerne og dels mod de studerende mulighed for at opnå indflydelse på universiteterne. Særlig opmærksomhed får dog SU'en og de studerendes økonomi. En indikator på dette er, at Studenterrådet følte sig nødsaget til at entrere med superhelten S-U-man! En superhelt, hvis kamp mod licensmanden, embedswoman og bolighajen kunne følges på YouTube gennem 2010.

At rektoratet ikke blevet genstand for en lignende opmærksomhed – det kunne være i form af den grønne HULK i en KU-vinrød KU farve – tager vi til gengæld som et vink.

Et vink om, at I trods vores momentvise uenigheder ikke kan synes, at vi er på den rene Titanic-kurs...

Nuvel, det dobbelte fokus skal holdes samtidig med, at I som altid lever med en udfordring: At holde balancen mellem at være i kritisk opposition og samtidig søge indflydelse og tage ansvar. I den forstand tror jeg, at Studenterrådets tillidsfolk gennem historien må have følt sig som kaptajner i et farvand med løse isbjerge. I hvert fald dér, hvor det politiske har strammet til! F.eks. under ungdomsoprøret og gennem de senere år med universitetsreformen.

I er kommet ud af historien med mere end skindet på næsen. Og det er dygtigt gjort. Samtidig har I gennemlevet lidt af en udviklingshistorie: Hvor Jeres bagland i starten skulle findes blandt ca. 2500 studerende, skal I i dag, have en finger på pulsen blandt mere end ca. 15 gange så mange – og det er lidt af en opgave. Når jeg siger til lykke med de "100" er det derfor ikke kun årstallet – men også antallet: Det store antal aktive studerende, der går til møder i fakulteternes akademiske råd, behandler sager i studienævn, skriver et indlæg til Universitetsavisen tager en gul trøje på som hjælper til studiestartsarrangementet – eller tager trøjen eller mere af til en DEMO om såkaldt "Aflædt uddannelse" for at sætte en dagsorden for mere kvalitet i udannelsen. Det er med til at gøre KU både levende – eller om man vil flydende...

Vi deler ikke altid synspunkter – men som bekendt gør uenighed ofte stærk, i alt fald når den udspiller sig i et diskussionsrum med rimeligt stor loftshøjde. Vi glæder os til fortsat samarbejde og døren står som bekendt åben. Ikke bare fordi man ikke kan slå åbne døre ind. Men fordi der er brug for Jeres indspil. Vores gave til Jer er et sæt kaffekopper i det traditionsrige, men samtidig nydesignede Mega Mussel fra Royal Copenhagen: De er passende for en hundredårig, der stadig er ung og i vigør.

Så har vi også ens kopper – de kan bruges både i sene nattetimer, i afslappede stunder og til hastemøder – hvis det skulle være nødvendigt.

Til lykke med jubilæet og god vind fremover!